

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/162/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010286
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1612010286.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Jaroslava Mikuša, v trestnej veci obžalovaného A. O., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/144/2012 z 08.10.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. marca 2013 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

A. O., nar. XX.X.XXXX vo V. na K., trvale bytom
Z. XX, B., nezamestnaný,

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon uloženého trestu podmienčne odkladá na dobu 2 /dva/ roky.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 /dvoch/ rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/144/2012 z 08.10.2012 bol obžalovaný A. O. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 12.11.2011 v čase asi o 02.50 h viedol po diaľnici D2 v smere do Českej republiky osobné motorové vozidlo zn. Nissan Micra, ev. č. K.-XXXBA, pričom v kilometri 14,538 narazil ľavou prednou časťou vozidla do stredových zvodidiel, následne prešiel cez oba jazdné pruhy do priekopy na pravej strane diaľnice, na výzvu príslušníka Diaľničného oddelenia PZ Malacky sa bezdôvodne odmietol priamo na mieste dopravnej nehody podrobiť dychovej skúške na alkohol, z toho dôvodu bol prevezený do nemocnice v Malackách, kde sa bezdôvodne odmietol podrobiť odberu a vyšetreniu krvi na alkohol, pred realizáciou

odberu krvi odišiel z nemocnice, a toto vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV, sp. zn. ORP-P-348/IV-DI-BCP-2009 zo dňa 23.4.2009, právoplatným dňa 23.4.2009, mu bola uložená pokuta vo výške 1.000 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol odsúdený aj k trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 2 roky.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, t.j. v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie obžalovaný A. O. a to proti všetkým výrokom, pričom svoje odvolanie bližšie písomne neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za výslovného súhlasu obžalovaného so skrátením lehoty na prípravu verejného zasadnutia, obžalovaný A. O. modifikoval podané odvolanie, že smeruje len čo do trestu, nakoľko uznal, že všetko bolo tak, ako je uvedené v rozsudku a priznal, že nemal jazdiť. Dodal, že celý život bol kriminálnik, ale už sa napravil, má 10-mesačnú dcéru, vedie už riadny život a prosí súd, aby mu uložil, pokiaľ možno, podmienený trest odňatia slobody. Uviedol, že je stále nezamestnaný, že s jeho registrom ho nikto nechce zamestnať a pokiaľ sa dá, tak pracuje brigádne, že jeho partnerka je na materskej dovolenke a živobytie hradia z materskej priateľky a z brigád.

Prokurátorka krajskej prokuratúry vzhľadom na novú skutočnosť a to amnestiu prezidenta SR, navrhla prehodnotiť okolnosti pri ukladaní trestu a uložiť obžalovanému primeraný podmienený trest odňatia slobody, za súčasného uloženia primeraného trestu zákazu činnosti, vzhľadom na EKV obžalovaného.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal (mohol podať) odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu, na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie

mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania. Takéto chyby však v danom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného modifikovaného pred odvolacím súdom, ktoré smerovalo len čo do výroku o treste a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal preto výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ale preskúmal len výrok o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, v čase jeho rozhodovania bol uložený v súlade so zákonom, ale vzhľadom na okolnosť, ktorá nastala až po vyhlásení napadnutého rozsudku, uložený trest v čase rozhodovania odvolacieho súdu je v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. sa rovnako ako v odseku 1 potrestá(odňatím slobody až na jeden rok.), kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou

alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri predmetnom prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu odňatia slobody až na 1 rok a pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu odňatia slobody až na 2 roky. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal uvedené prečiny v jednočinnom súbehu, správne súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

Zákonodarca v ustanovení § 34 ods. 6 Tr. zák. stanovil, že tresty uvedené v § 32 <javascript: %20fZzSRInternal('30279',%20'3960978',%20'3960978',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Správne prvostupňový súd v čase svojho rozhodovania obligatórne prihliadal na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti podľa § 36 a § 37 Tr. zák., pričom v súlade so zákonom ustálil priťažujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 37 písm. h/, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov a keďže nezistil vtedy žiadnu poľahčujúcu okolnosť, v zmysle zákona postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. pretože prevažoval pomer priťažujúcich okolností a tak zvýšila sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nemôže aplikovať ustanovenie o podmienenom odsúdení podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. a musel okresný súd obligatórne obžalovanému ukladať nepodmienený trest odňatia slobody, vzhľadom na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 19.08.2011 sp. zn. 0T/47/2011 pre trestný čin - prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a 3 mesiace teda do 19.11.2012.

Na strane druhej však odvolací súd musel obligatórne skúmať vzhľadom na Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii, ktorá bola vyhlásená pri príležitosti 20. výročia vzniku samostatnej Slovenskej republiky, nakoľko mu bolo dané právo Ústavou Slovenskej republiky, podľa čl. 102 ods. 1 písm. j), či práve toto pri ukladaní trestu rozhodujúce predchádzajúce podmienené odsúdenie obžalovaného nepodlieha amnestii. V tomto smere preto odvolací súd aktualizoval odpis registra trestov obžalovaného a zistil, že je bez zmeny, v porovnaní s konaním pred prvostupňovým súdom a vyplýva z neho, že bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný a to od roku 1986 až do roku 2011. Na prvých osem odsúdení od roku 1986 do roku 2006 sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom jedno z nich je aj odsúdenie, súdom v Mníchove, v Nemecku z roku 1997, právoplatným 25.06.1997 za rôznorodú trestnú činnosť, na trest odňatia slobody 6 rokov. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že vzhľadom na ostatnú novelu Trestného zákona 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 650/2005 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='650/2005 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a vzhľadom na ustanovenie § 9 b/ ods. 2 - právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a vzhľadom k prechodným a záverečným ustanoveniam § 438e - na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods.

2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013. Posledným záznamom v registri trestov obžalovaného je vyššie uvedené odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 19.08.2011 sp. zn. OT/47/2011 pre trestný čin - prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., k podmienenému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a 3 mesiace, do 19.11.2012.

Senát krajského súdu, vzhľadom na amnestiu prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 a vyššie uvedené podmienené odsúdenie obžalovaného, ako predbežnú otázku v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. vyriešil, že na A. O. sa vzťahuje Článok I amnestie, ktorým prezident Slovenskej republiky odpúšťa tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia, ktorých výkon je podmienené odložený s účinkom, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom nie je ani vylúčený z nej na základe článku V.

Z tohto pohľadu potom podmienka pre obligatórne ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. zanikla, pretože na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vzhľadom k tejto novej skutočnosti odvolací súd preto opätovne u obžalovaného zvažoval všetky kritéria pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali jeho konanie, zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a akceptujúc odvolacie námietky obžalovaného, s prihliadnutím aj na okolnosti spáchaného skutku a jeho osobu dospel k záveru, že obžalovanému A. O. bude postačujúci trest odňatia slobody v rovnakej výmere, ako ho uložil prvostupňový súd v trvaní 10 mesiacov, ale s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov.

Po dôslednom zvážení a posúdení jednak okolností prípadu, s prihliadnutím aj na čas, kedy sa obžalovaný skutku dopustil (v neskorých nočných hodinách), že nedošlo k žiadnemu škodlivému následku, ako aj súčasných jeho osobných a rodinných pomerov, odvolací súd pri ukladaní tohto druhu trestu a jeho výmery predovšetkým zohľadnil, že obžalovaný sa k prečinom priznal a tieto aj oľutoval. Jeho priznanie i ľútosť považoval krajský súd za úprimné a kompletne a preto aj pri ukladaní trestu zobral do úvahy túto poľahčujúcu okolnosť vyjadrenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák.. Na strane druhej obžalovanému priťažovalo podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal súčasne dva prečiny. Tým sa pomer týchto okolností dostal do tzv. remízy 1:1 a tak súd nemusel obligatórne ani zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby ani znižovať hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Senát odvolacieho súdu rovnako, ako prvostupňový súd, obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 /dva/ roky podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., keď obligatórne prihliadol na rovnaké vyššie uvedené priťažujúce a poľahčujúce okolnosti pri ukladaní aj tohto druhu trestu podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré skutočností je potrebné vždy uviesť, čím tento formálny nedostatok prvostupňového súdu reparaoval. Postupoval tak s prihliadnutím aj na výpis z evidenčnej karty vodiča obžalovaného, z ktorej vyplýva, že obžalovaný doposiaľ nebol disciplinovaným vodičom a preto aj uloženie tohto druhu trestu, trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov je potrebný na potrestanie obžalovaného a na dovŕšenie jeho nápravy, pretože takýto postup je potrebný k zabezpečeniu spravodlivého a zákonného potrestania obžalovaného A. O. .

Odvolací súd dodáva, že trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis, pričom súd môže uložiť tento druh trestu na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Uložený trest odňatia slobody vymeraný v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na dva roky vychádza zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. v každom smere a spolu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 rokov, bolo potrebné uložiť.

Takéto odsúdenie obžalovaného je podľa senátu odvolacieho súdu správne, zákonné a spravodlivé a je v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k

spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Na základe vyššie uvedeného a na základe odvolania obžalovaného A. O. senát Krajského súdu v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.